

<div> <div>چهاران</div> <div></div> </div>	<div> <div>یکشنبه</div> <div>۱۶ دی ۱۴۰۳</div> </div>	<div> <div>www.sharghdaily.com</div> <div></div> </div>	<div> <div>سال بیست‌ویکم • شماره ۵۰۱۸</div> <div></div> </div>
--	--	---	---

یادداشت

تله محبوبیت

تله محبوبیت

تله محبوبیت مانند باتلاق افراد را در خود فرومی برد و هرچه تقلا بیشتر شود، بیشتر در دام این تله گرفتار می‌کند و عمق و اصالت را می‌گیرد و فرد را نه فقط به اطمینان عمیق‌تر در درستی آرمان خود، بلکه به سمت مواضع سیاست‌های قطبی‌تر هدایت می‌کند. در واقع الگوریتم شبکه‌های اجتماعی به‌گونه‌ای است که افراد را بیشتر به سمت دام‌زدن به دوقطبی و گرفتن لایک و کامنت بیشتر هدایت می‌کنند. این رویکرد به‌ویژه در میان فعالان سیاسی و روزنامه‌نگاران پررنگ شده است. مسئله‌ای که می‌تواند مخرب باشد؛ چراکه آنها به جای روشنگری، نقد سازنده و ارائه تحلیل‌های مستدل به تأمین خواسته‌های لحظه‌ای مخاطبان مشغول می‌شوند. تله محبوبیت جلب توجه فوری و کوتاه‌مدت را تقویت می‌کند و به تعبیری مقبولیت و تأیید کوتاه‌مدت می‌آورد اما اولویت‌های بلندمدت و اهداف عمیق‌تر را کنار می‌زند. این لحظه، لحظه ظهور پوپولیسم است. سیاستمدارانی که برای کسب محبوبیت لحظه‌ای از اصول و برنامه‌های بلندمدت تصمیمات خود را نادیده می‌گیرند و در نهایت با کاهش اعتماد عمومی مواجه می‌شوند.
دانیل کانمن معتقد است انسان‌ها تمایل دارند براساس سیستم «فکر سریع» تصمیم‌گیری کنند که به شدت تحت تأثیر احساسات، قضاوت‌های لحظه‌ای و یاداش‌های فوری است.
سیاسون وعده‌ای می‌دهند که می‌دانند قابل اجرا نیست یا سوآلاتی را مطرح می‌کنند که خودشان پاسخخ را می‌دانند. این وعده‌ها ناشدنی و یا دیرسر و از سویمی رفتارهای مجازی تشویق‌شونده یا ترس از قضاوت افکار عمومی و سکوت یا اعلام مواضع غیرواقعی توسط فرد در بلندمدت به بحران اعتبار حرفه‌ای و اعتماد عمومی منجر می‌شود.
در سال ۲۰۱۹، بوریس جانسون، نخست‌وزیر وقت بریتانیا، در آستانه انتخابات، شعار «برگزیت را به سرانجام برسان» را مطرح کرد. طرح این موضوع پیچیده و طولانی، در کوتاه‌مدت قابل حل نبود اما دلقرب به حساب می‌آمد. این شعار به‌شدت در شبکه‌های اجتماعی مورد استقبال قرار گرفت و تبدیل به ابزاری برای جلب حمایت عمومی شد. اجرای عملی برگزیت به‌مراتب پیچیده‌تر از آن چیزی بود که وعده داده شده بود. تصمیمات عجولانه و ساده‌سازی مسائل، منجر به مشکلات اقتصادی و تجاری برای بریتانیا شد. نمونه‌هایی از این وعده‌ها و اظهارنظرها در فضای سیاسی و رسانه‌ای ایران به وفور دیده می‌شود. کافی است به وعده‌های انتخاباتی کاندیداهای انتخابات ریاست جمهوری ادوا را عطش لایک و دیده‌شدن برخی سیاستمداران و اهالی رسانه نگاهی بیندازیم و ببینیم چگونه «ترند»ها پایتان به سیاست‌گذاری در فضای مجازی باز می‌شود. کنشگری در لحظه، سیاست را از عمق تهی و رسانه را از تحلیل مستدل خالی می‌کند. در واقع در لحظه بودن باعث دوری از اقتدار بلندمدت و عقلانیت و پیدایش کاریزمای پوپولیستی گذرا، کوتاه‌مدت یا حتی متفاوت با واقعیات روی زمین می‌شود. ماکس وبر معتقد است سیاستمداران یا تکیه بر سنت، عقلانیت و کاریزمای می‌توانند بر مردم حکومت کنند. به تعبیر وبر وقتی سنت و نهادهای سیاسی دچار بحران باشند، کاریزما اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. این نقطه آغاز تبدیل سیاستمداران، روزنامه‌نگاران و متفکران به سلبریتی است. حضور سلبریتی‌هایی نیز در نظام تصمیم‌سازی، سیاست روزنامه‌نگاری نشانه شکست ساختارهای سیاسی و عدم ارتباط سیاستمداران با مردم در بلندمدت است. تله محبوبیت اصالت را فدای مصلحت می‌کند و تمرکز بر ظواهر را تقویت می‌کند و هویت و هواردانیشینی را در معرض خطر قرار می‌دهد. در دنیایی که محبوبیت به سرعت جایگزین ارزش‌های پیدار می‌شود، ایستادگی در برابر تله محبوبیت اقدامی جسورانه محسوب می‌شود. پذیرش این تله که لزوماً فضای شکل‌گرفته در فضای مجازی منطبق بر واقعیت نیست و تأکید بر کیفیت و معنای واقعی به جای تعداد لایک و بازدید در بلندمدت اعتبار آفرین است، باید از قضاوت ترسید و آفق گشایی کرد. شاید سلبریتی‌شدن و محبوبیت لحظه‌ای جذاب باشد، اما تاریخ نشان داده است اعتبار و اقتدار واقعی تنها در سایه شجاعت، شفافیت و تعهد به اصول به دست می‌آید. آنچه ارزشمند است، با شتاب به دست نمی‌آید.

سناریوی «آخرین رمق» و «سرمایه‌داری ملی»

در اینجا بحث ناظر به کنسر-سیوم‌های بزرگ بخش خصوصی به‌عنوان نهادی جدید در بازی اقتصادی ایران است، یعنی نهاد «سرمایه‌داری ملی». برای شکل‌گیری این نیروی جدید، راه‌حل را در خصلت‌های بزرگ نتجویید. آنها ناکارآمد هستند و با انرژی و منابع ارزان، بهره‌وری اندک دارند. ما نیازمند آن هستیم که پروژه‌های بزرگ کشاورزی، صنایع نساجی و پوشاک، صنایع دریایی و… را به دست «سرمایه‌داری ملی» بسپاریم. البته این را نباید با خصوصی‌سازی توده‌ای یکسان انگاشت. منظور آن است که ده‌ها پروژه بزرگ تعریف شود تا در ذیل آن پروژه‌های تکمیلی شکل بگیرد. ظرفیت بازار بزرگ ایران باید یکی از اهداف اولیه ما باشد و این ممکن نیست مگر آنکه قدرت سیاسی عزمی جدی برای مبارزه با قاچاق داشته باشد و سیاست‌های ضد تحریم را در تودرتوی توتل‌های تاریک به پیش نبرد … که نمی‌تواند به پیش برود.

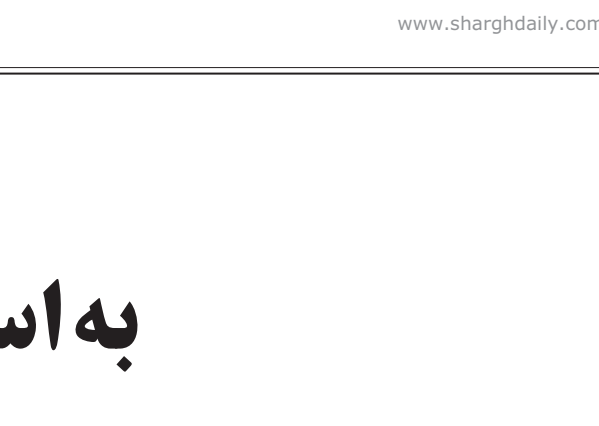
معلولیت اقتصادی

حال شاید صنایع تولیدی یا به‌کارگیری ترندهایی مانند انتقال دوران تعمیرات دوره‌ای به زمان قطع انرژی تا حدی رنج و اندوه ناشی از کمبود انرژی را التیام داده باشند، اما این تصمیم مانع از حذف صورت‌مسئله نمی‌شود. صنایع تولیدی توانسته‌اند تا اندازه‌ای با تأمین و سازگاری با بحران‌های موجود، به لحاظ ذهنی خود را تسکین دهند، ولی در واقعیت موضوع زنجیربودن صنایع برقرار است. سخن آخر اینکه همان‌طور که هر انسانی بر اثر ازدست‌دادن یا نقص در یکی از اندام خود دچار ناتوانی و ضعف در انجام امورات زندگی روزمره خود می‌شود، اقتصاد یک کشور نیز با تعلق و کوتاهی در تأمین زیرساخت‌های خود، با عجز و ناتوانی مواجه خواهد شد. عدم دسترسی به فناوری روز دنیا، اندام حرکتی (ماشین‌آلات) صنایع صرفاً یک تصمیم سیاسی است. داگلاس نورث، نویسنده کتاب «دگرگونی اقتصادی» و برنده جایز نوبل اقتصاد، تشریح می‌کند که رشد و توسعه اقتصادی را باید در چارچوب ساختارهای اقتصادی باز، منعطف و غیرانحصاری جست‌وجو کرد. وی در ادامه، وجود این‌گونه ساختارهای اقتصادی را منبعث از ساختارهای سیاسی چندوجهی، رقابتی و مولد می‌داند. به عبارتی، وجود ساختارهای سیاسی بسته، غیررقابتی و غیرمنعطف، مروج ساختارهای اقتصادی غیرکارآمد، غیرمولد و انحصاری است که در بستر این سازمان‌های سیاسی و اقتصادی، دست‌یافتن به رشد و توسعه اقتصادی امری بعید به نظر می‌رسد.

ناترازی‌ها چگونه بر سر سفره ما نشستند؟

درواقع نظام مدیریت دولتی ما در سال‌های گذشته نعتیها شیوه‌های حاکمیتی را جایگزین شیوه‌های ناکارآمد تصدی‌گری نکرده است، بلکه گام بزرگی به عقب برداشته و وارد مرحله‌ای شده که باید آن را دوران پیشاتصدی‌گری نامید؛ زیرا حوزه نظارتی دولت نعتیها فراتر از

دایره منابع بودجه‌ای آن نیست، بلکه حتی امکان نظارت بر بخشی در حال رشد از بودجه جاری خود را نیز از دست داده است. درواقع منتسب‌کردن ناترازی‌ها به صرف سوءمدیریت‌ها و نادیده‌گرفتن محدودیت‌های تحمیلی بودجه‌ای به دولت، نوعی آدرس غلط دادن است. هرچند سوءمدیریت در تشدید ناترازی‌ها مؤثر است، اما راه درمان یکباره ناترازی‌ها، اصلاح شیوه تخصیص منابع و اولویت‌دادن به رفاه عمومی و تلاش برای هموارکردن راه رونق اقتصادی ملی از طریق بهبود شیوه تعامل با اقتصاد جهانی و استفاده از فرصت‌های بزرگ ولی بسیار زودگذر ثروت‌اندوزی است.

مژگان صدمی

پژوهشگر مسائل فرهنگی روسیه

از اواسط نوامبر مسکو به استقبال سال نو رفت؛ هزاران درخت کریسمس در خیابان‌ها و میدان‌ها و پارک‌های شهر نصب و تزئین شد و صدها کیلومتر ریسه بر پنجره‌ها و دیوارها آویزان. صدها کنسرت و تئاتر و نمایش و دیگر برنامه‌های هنری به اجرا آمد و سوپرمارکت‌های شهر پر شد از انواع مواد غذایی و نوشیدنی‌های مخصوص سال نو. چند شب ماندگ به سال نو، سرى به مرکز مسکو و کریسمس مارکت در میدان سرخ می‌زنم. اکثر تورویست‌ها روس هستند. تورویست‌های خارجی هم غالباً از کشورهای آسیای جنوب شرقی، خاورمیانه و آفریقا. از تورویست‌های غربی و صدای گفت‌وگو به زبان‌های اروپایی خبری نیست. از زوجی روس حدوداً ۲۰ساله که برای گذراندن تعطیلات به مسکو آمده‌اند و از زیبایی شهر حسابی لذت می‌برند، می‌پرسم:

- به نظر شما هزینه زیادی صرف‌ترین شهر نشده؟

- بودجه مسکو کم نیست. هرچه نباشد پایتخت است.

- بله، اما کشور در حال جنگ است و خانواده‌هایی عزادار. فکر نمی‌کنید این حد از جشن‌گرفتن باعث رنجش آنها شود؟

- خب، این جشن فقط یک بار در سال است، در ضمن ما زمان جنگ جهانی دوم هم سال نو را حتما جشن می‌گرفتیم…

دانشجویی که اهل مسکو نیست و بعد از تمام‌شدن امتحانات ترم برای استراحت به پایتخت آمده، می‌گوید: «من موافقم که جشن‌گرفتن در این شرایط خیلی انسانی نیست، اما نمی‌شود مرتب به جنگ و مشکلات فکر کرد؛ بعضی وقت‌ها نیاز داری کمی ریلکس شوری تا بتوانی دوام بیاوری». چند خانم و آقای مسکویی که ظاهرشان نشان می‌دهد از شرایط اقتصادی خوبی برخوردار هستند، با لیخنند و مغرورانه می‌گویند: «ما روس‌ها دوست داریم همه چیز در حد عالی باشد؛ هر سال جشن‌گرفتن ما همین‌طوری است. خاص مسکو هم نیست؛ همه جای کشور همین‌طور است».

گزارش مرکز تحقیقات افکار عمومی روسیه نشان می‌دهد که روس‌ها عموماً از زندگی خود در سال ۲۰۲۴ راضی بوده‌اند و به آینده امیدوار؛ ۵۲ درصد از پرسش‌شوندگان سال را به‌طور شخصی رضایت‌بخش تلقی کرده‌اند و ۶۸ درصد هم پیش‌بینی کرده‌اند که سال ۲۰۲۵ برای آنان خوب و موفقیت‌آمیز خواهد بود.

اگرچه ۷۰ درصد روس‌ها شرایط کشور را در سالی که گذشت «سخت» توصیف کرده‌اند، اما خوش‌بینی آنان بر ناامیدی غلبه کرده و تنها ۴۰ درصد از پرسش‌شوندگان انتظار دارند روسیه در سال پیش‌رو شرایط سختی داشته باشد. صرف هزینه فراوان برای تزیین شهر در آستانه سال نو و زیباسازی آن به شکلی اغراق‌آمیز را می‌توان به جایگاه مسکو در نگاه انسان روس برای عبور از مراحل حساس تاریخی مربوط دانست. همچنین خوش‌بینی روس‌ها نسبت به بهترشدن وضعیت کشور در سال جدید، به دیدم قوی آنان به روسیه و توانایی‌اش در گذار از بحران‌های تاریخی برمی‌گردد. این ادعا از طریق بررسی نظرسنجی‌هایی قابل اثبات است که نشان می‌دهند ارتباط شهروندان روس با ارزش‌های زیربنایی فرهنگ شوروی و نیز روسیه تزاری مستحکم بوده و هیچ‌گونه شکاف معناداری مشاهده نمی‌شود. برای مثال، طبق نظرسنجی‌های ۳۰ سال اخیر درباره «اولین ۱۰ شخصیت تأثیرگذار در طول تاریخ و در میان تمام ملل»، استالین همواره انتخاب اول روس‌ها بوده است. بعد از او ولادیمیر لنین، اسکندر پوشکین (۱۷۹۹–۱۸۳۷) و پتر کبیر (۱۶۷۲–۱۷۲۵) قرار دارند. در ۲۱ سال اخیر نیمیمن انتخاب روس‌ها ولادیمیر پوتین بوده است.

از نظر روس‌ها ۱۷ نفر از اولین ۲۰ شخصیت تأثیرگذار در طول تاریخ و در بین تمام ملل از میان تزارهای روس، شخصیت‌های نظامی، علمی و ادبی قبل از شوروی و روسیه قرن بیستم بوده‌اند. سه شخصیت غیرووس در این فهرست ۲۰نفره عبارت‌اند از آلبرت اینشتین (۱۸۷۹–۱۹۵۵) (انتخاب نهم)، ناپلئون بناپارت (انتخاب هجدهم) و هیتلر (انتخاب بیستم). روس‌ها شکست این دو شخصیت تاریخی را در جنگ‌های ۱۸۱۲ و ۱۹۴۵ از افتخارات روسیه برشمرده و بر این باورند که اروپا، آزادی خود را مدیون روسیه است.

شهروندان روس نه‌تنها برای روسیه و شخصیت‌های برجسته آن جایگاه خاصی در تاریخ قائل هستند، بلکه به برتری خود نسبت به سایر ملل هم باور دارند. نتایج بخش کوچکی از یک نظرسنجی که از سال ۱۹۹۲ به‌طور دوره‌ای در روسیه انجام می‌شود، این ادعا را ثابت می‌کند. در جدول پیش‌رو نتایج این نظرسنجی منتشر شده است.

به عبارت دیگر، رضایت عمومی روس‌ها از زندگی خود در سال ۲۰۲۴ و خوش‌بینی آنان در رابطه با بهترشدن اوضاع کشور در سال ۲۰۲۵ را می‌توان به تمایل فرد روس به فاصله‌گرفتن از واقعیت‌های تلخ و پناه‌بردن به تصورات و تعاریف شیرین و امیدوارکننده از خود و سرزمین روسیه مرتبط دانست. متفخربودن به خود و ایمان به نقش تاریخی روسیه و خوش‌بینی نسبت به کاردانی رهبران مقتدر آن، اصلی‌ترین دلایل حمایت ۷۶درصدی روس‌ها از «عملیات نظامی» این کشور در اوکراین است. بی‌شک جنگ با اوکراین، روس‌ها را اگر د رهبران جمع کرده است. طبق نظرسنجی‌های Levada Centre در اکتبر ۲۰۲۴ میزان حمایت از ولادیمیر پوتین نسبت به چند ماه قبل از شروع جنگ با اوکراین ۲۲ درصد افزایش یافته، درحالی‌که میزان مخالفت با او در این دوره زمانی ۱۹ درصد کاهش داشته است. از نظر عموم روس‌ها، وطن تنها در سایه رهبری قسردی مقتدر و دولت مرکزی قوی می‌تواند روی صلح و پیشرفت را ببیند. در

روس‌ها چگونه به استقبال سال ۲۰۲۵ رفته‌اند؟

موضوع مورد نظر سنجی		
روس‌ها ملت بزرگی هستند یا نقشی ویژه در تاریخ بشریت	۱۳۳ درصد	۶۴ درصد
روس‌ها ملتی هستند همانند ملت‌های دیگر	۸۰ درصد	۳۲ درصد

یک زن روس در یک جشن نوروزی در مسکو، روسیه

سال گذشته به اعتراضات بیشتری منجر نشده است. با مرگ ناواتلی در مارس ۲۰۲۴، اعتراضات غیرسیستماتیک در روسیه رهبر ایదانل خود را از دست داد، روند تفرقه در میان اپوزیسیون تشدید شده، اعتراضات به حاشیه رفته و فعالیت‌های اپوزیسیون بیش از پیش ناکارآمد شده است.
باین‌حال، نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند که محدودیت دسترسی به اطلاعات آزاد، ازجمله قطع دسترسی به یوتیوب، بعد از موضوع جنگ با اوکراین (۱۳ درصد) و سخنرانی‌های پوتین (۱۳ درصد) برای روس‌ها از وقایع مهم سال گذشته محسوب می‌شود (۱۱ درصد).

آنچه می‌توان به این تحلیل اضافه کرد، رشد فردگرایی (individualism) در میان روس‌ها از طریق تلاش برای دستیابی به موفقیت‌های فردی و خانوادگی و فاصله‌گرفتن آنها از جمع‌گرایی (collectivism) است. برای مثال، شرکت‌کنندگان در یکی از نظرسنجی‌های اخیر لوادا ستر، به سؤال «اگر یکی از خویشان یا دوستان نزدیک شما برای رفتن به عملیات نظامی ثبت‌نام کند آیا از تصمیمش حمایت می‌کنید؟» ۴۲ درصد پاسخ منفی داده‌اند که دلیل اصلی ۵۴ درصد پاسخ‌دهندگان نگرانی آنان از کشته‌شدن خویشان و دوستان‌شان در جنگ بوده است و ۳۰ درصد مستقیماً گفته‌اند که با جنگ مخالف هستند.
بنابراین به نظر می‌رسد تلاش حاکمیت روسیه برای شنیده‌نشدن صدای مخالفانش الزاماً به معنای موفقیت کامل سیاست‌های داخلی و استحکام روابط رهبر-ملت نبوده است؛ چراکه اولاً اکثریت روس‌ها تا زمانی حامی پوتین خواهند ماند که او را مدافع روسیه و عامل ارتقای غرور ملی خود ببینند.
بنابراین اگرچه موضوع «عملیات نظامی» این کشور در اوکراین به امری روزمره تبدیل شده، اما حمله اوکراین به ناحیه کورسک روسیه از نظر روس‌ها مهم‌ترین واقعه سال ۲۰۲۴ محسوب می‌شود.
بی‌تردید اولویت پوتین در سال ۲۰۲۵ همانا پیروز جلسه‌و‌دان «عملیات نظامی»‌اش در اوکراین است.
ثانیاً یکی از اصلی‌ترین دلایل حمایت بالا از پوتین، ترس روس‌ها از دهه ۱۹۹۰ است که گرسنگی، بی‌کاری، جنگ، آشوب و بی‌نظمی در جامعه حاکم بود.
بنابراین توجه به این نکته مهم است که روس‌ها در سال گذشته شاهد هیچ‌گونه افزایشی در ارائه خدمات اجتماعی از سوی دولت پوتین نبوده‌اند؛ سیاستی که برای سالیان طولانی ادامه داشت و یکی از عوامل محبوبیت پوتین به حساب می‌آمد. تعداد شهروندانی که معتقدند وضعیت اقتصادی رو به وخامت است، در هشت ماه گذشته تقریباً دو برابر شده است.
تحلیلگران مرکز تحقیقات افکار عمومی روسیه پیش‌بینی کرده‌اند که در سال ۲۰۲۵ افزایش نرخ تورم به کاهش سطح تقاضا، کاهش رشد اقتصادی، گسترش ناراضی‌های جامعه، افسردگی گسترده و نبود انگیزه کافی در محیط‌های کسب‌وکار منجر خواهد شد.
آنان همچنین پیش‌بینی کرده‌اند که افزایش نرخ تورم، بالا رفتن قیمت‌ها، کاهش روند مهاجرت نیروی کار به روسیه و ادامه اعزام نیرو به جنگ نعتیها به تقاضای بیشتر برای افزایش دستمزد منجر خواهد شد، بلکه بر تعریف جدید نیروی کار از خود و افزایش سطح توقعاتش برای موقعیت بهتر در جامعه تأثیر فراوان خواهد داشت.
بنابراین این تحلیلگران اصلی‌ترین اولویت سال ۲۰۲۵ را در عرصه داخلی، «تصمیم‌گیری برای پایان هرچه سریع‌تر عملیات نظامی ویژه در اوکراین یا کش‌دادن آن» می‌دانند و اولویت دوم را تعدیل عواقب سیاست‌های اقتصادی ناشی از این جنگ معرفی می‌کنند.

برگ سبز (سند مالکیت) سند کمپانی، کارت شناسایی خودرو
سواری کار سیستم میتسوبیshi تیپال ۳۰۰ رنگ سفید
مدل ۱۹۹۲ به شماره پلاک ۷۸ ج ۴۱۹ ایران ۱۴ و شماره موتور ۰۰۲۶۲۷ و شماره شاسی ۰۰۰۶۷۳ به نام تاجیه گماری مفقود گردیده اند و از درجه اعتبار ساقط می باشند.

برگ سبز تراکتور کشاورزی سیستم ITM تیپ ۴۷۵-۴*۴
به رنگ قرمز_ روغنی مدل ۱۳۹۷ به شماره پلاک ک ۱۳ ۹۱۳ ایران ۸۴ و شماره موتور MT4A2W2413F و شماره شاسی N3HKTAD2CJET01192
به نام آقای شهرام پر خور داری احمدی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز، کارت شناسایی و سند کمپانی خودرو سواری تیپ 131SE
رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۷ به شماره پلاک ایران ۳۷ ق ۹۴۲ ایران ۹۴ و شماره موتور M13/6178280 و شماره شاسی NAS411100J3470598
احسان حسن زاده حاجی آبادی مفقود گردیده اند و از درجه اعتبار ساقط می باشند.

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده صاحبان سهام(نوبت دوم) شرکت گروه کارخانجات کاغذ سازی نگین خراسان(سهامی خاص) به شماره ثبت ۲۴۲۲۲ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۴۹۵۳۴۲
بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت گروه کارخانجات کاغذ سازی نگین خراسان (سهامی خاص) دعوت می شود تا در جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده صاحبان سهام شرکت (نوبت دوم)، که در روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۹ رأس ساعت ۱۶ عصر به نشانی: مشهد، شهرک صنعتی نوس فاز ۱، بلوار تلاش شمالی، ۶، قلمه ۱۲۳، گذشتگی ۹۱۸۵۱۷۵۳۶۵ برگزار می گردد.حضور بهم رساندن علت دعوت دوم نیز عدم خد نصاب جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده صاحبان سهام در نوبت اول مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۱۳ می باشد.
دستور جلسه: ۱- انتخاب بازرس اصلی و علی البدل ۲- سایر مواردی که در صلاحیت دستور جلسه ۱- انتخاب فوق العاده صاحبان سهام باشد. هیات مدیره مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده صاحبان سهام باشد.

آگهی دعوت شرکت عدالت فئر سهامی خاص
بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت عدالت فئر سهامی خاص ثبت شده به شماره ۱۱۱۴۲۷ و شناسه ملی ۱۰۱۰۵۵۱۴۹۷ دعوت به عمل می آید تا در مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده که در ساعت ۱۰ صبح مورخه ۱۴۰۳/۱/۱۳ در محل مرکزاصلی شرکت تشکیل می گردد حضور به هم رسانند.

دستور جلسه:
۱- انتخاب اعضا هیئت مدیره
۲- انتخاب روزنامه گمراه انتشار
با تشکر
هیئت مدیره

<div> <div>شرق</div> <div></div> </div>	<div> <div>روزانه</div> <div></div> </div>
---	--

<div> <div>۵</div> <div></div> </div>	<div> <div>۵</div> <div></div> </div>
---	---